DIVIZIA NAȚIONALĂ „A"

ETAPA A 13-A

DE LA CINE SĂ ÎNVEȚE JUCĂTORII?

Meciul **Dinamo — „U" Cluj** avea, virtual, toate atributele unui derbi al etapei. Valoarea celor două echipe (în cea bucureșteană evoluau 6 internaționali care au scos un draw contra campioanei lumii, iar în echipa clujeană se afla noul val al „șepcilor roșii"), ambiția tradițională cu care ambele echipe abordează întîlnirile dintre ele, faptul că dinamoviștii pierduseră ambele meciuri cu „U" în campionatul trecut — iată tot atîtea motive care pledau pentru un meci aprig disputat. Așa a și fost, dar, din păcate, îndîrjirea cu care cele două tabere și-au apărat șansele, a depășit pe alocuri cadrul disputei sportive.

Prima repriză a lăsat impresia că cei care acționează pe teren propriu sînt jucătorii clujeni. Trebuie relevată decizia și aplombul cu care studenții se angajau în dispută, vigoarea și viteza lor. Ei erau primii la minge, se dublau cu strășnicie, pasele — puternice și la distanțe mari — dereglau apărarea nehotărîtă a gazdelor. Văzînd însă că jucătorii bucureșteni acționează timid, chiar timorat, cei de la „U" au crezut că întinzînd la maximum coarda, adversarii vor ceda definitiv. Și au început să confunde jocul atletic cu cel dur, urmărind în special pe **Pîrcălab** și **Dumitrache**, cei mai periculoși atacanți dinamoviști. Astfel, înspre finalul primei reprize, **Dumitrache** a părăsit „prima linie" a luptei, retrăgîndu-se în linia mediană și răspunzînd antrenorului **Marian**, care-l retrimetea la postul său, că se resimte în urma loviturilor primite.

Și să nu uităm un fapt esențial pentru încărcarea atmosferei din teren și tribune: **flagrantele erori de arbitraj ale constănțeanului Zaharia Drăghici** care, refuzînd dinamoviștilor sancționarea unui fault în careu asupra lui **Pîrcălab**, i-a lăsat pe oaspeți să înțeleagă, în mod greșit, că pot depăși limita regulamentară.

În aceste împrejurări a apărut cu totul deplasată atitudinea antrenorului clujean **C. Teașcă**. În loc să-și tempereze elevii, acesta a venit special la banca gazdelor pentru a-i amenința în vederea meciului retur, insultîndu-l grosolan pe colegul său, **Bazil Marian**. Antrenorul bucureștean n-a reacționat pe moment în fața invectivelor proferate. Jocul deslînat al echipei sale, replica tare a adversarului, îi ridicau lui **Marian** prea multe probleme pentru a se preocupa de meschinăriile din afara terenului. Și calmul i-a fost un bun sfătuitor pentru că indicațiile care le-a dat la pauză jucătorilor dinamoviști au deschis drumul spre poarta lui **Moldovan**.

Infernalul sfert de oră al echipei din Ștefan cel Mare, cu care a debutat repriza secundă, a stins, pur și simplu, orice veleitate a echipei studențești. Circulația rapidă a mingii, schimbări surprinzătoare de direcție, demarcări în mare viteză — adică armele din prima repriză ale clujenilor — trecuseră acum în mîinile dinamoviștilor. Și golul lui Dumitrache, la două minute după reluare, a fost urmarea unei faze tipice pentru stereotipul ofensiv al dinamoviștilor: schimb de locuri **Pîrcălab—Ghergheli**, finalizat prin excelenta detentă a **lui Dumitrache.**

Dar la 1—0 pentru echipa sa, atunci cînd bucuria trebuia să galvanizeze stăpînirea de sine care-l caracterizase pînă atunci, nervii lui **Bazil Marian** au cedat în mod paradoxal. De această dată s-a ridicat el de pe bancă și i-a „servit" lui **Teașcă** o replică pe același ton injurios.

Spectacolul a fost cu totul neplăcut. Se poate admite ca în focul disputei, un meci să fie transformat în redute ale animozității, ale injuriilor și insultelor? În acest timp, în teren, după ce dinamoviștii tranșaseră definitiv partida, continuau să se achite polițe neonorate încă: **Mustețea** îl lovea pe **Pîrcălab** și acesta îi cerea socoteală prin intermediul lui... **Dumitrache**; **Oprea** și **Dinu** schimbau, pe rînd, rolurile de „victimă" și „agresor"!

Din păcate, nu este prima dată cînd asistăm la asemenea scene, antrenorii permițîndu-și uneori derogări de la statutul nescris al fair-play-ului, intrînd în teren și cerînd socoteală arbitrilor, înjurînd jucătorii în fața tribunelor, răfuindu-se cu publicul. De aceea, este necesar să nu acordăm nici o circumstanță atenuantă celor care, avînd atribuții de educatori, ca antrenori fruntași, trebuie ei înșiși educați! Nu intenționăm să scutim pe fotbaliștii care au vechi năravuri, trebuie să ne punem însă o întrebare: de la cine să învețe jucătorii și ce să învețe cînd antrenorii dau asemenea reprobabile examene?

Și apoi, pînă cînd colegiul central de antrenori va rămîne impasibil?

Paul SLĂVESCU

BUCUREȘTI. **Dumitrache** — pe jumătate mascat de portarul **Moldovan** — reia balonul cu capul spre poartă. Într-o fază asemănătoare cu aceasta, el va marca primul gol al lui **Dinamo**

Foto: S. BRAȘOVEANU

ARBITRAJELE DIN NOU ÎN DISCUȚIE

Antepenultima etapă a turului a tras un nou semnal de alarmă în privința arbitrajelor, și socotim că noua conducere a colegiului central de antrenori trebuie să treacă la măsuri urgente pentru preîntîmpinarea reeditării unor astfel de greșeli.

Desigur (și ne grăbim să subliniem acest lucru) duminică au fost și arbitraje bune, la centru și la tușă. **V. Dumitrescu, I. Ritter, Ilie Drăghici, N. Rainea** și **M. Rotaru** s-au achitat cu competență de sarcina lor și nu le poate fi pusă la îndoială contribuția la calitatea destul de bună a jocurilor conduse de ei (excepție face meciul de la Iași, unde echipele au jucat modest, fără să fie nevoie de... concursul, eventual, al arbitrului...). De asemenea, se cuvin evidențiate și cazurile de ajutor real, prețios, de la tușă: **S. Mîndreș** la jocul U.T.A.—Dinamo Bacău, **Al. Toth** la Petrolul—Jiul, **Em. Martin** și **D. Ghețu** la Politehnica—Vagonul, de pildă, au semnalizat prompt și corect, **în spiritul colaborării depline care trebuie să existe cu „centrul", lucru esențial în realizarea unui arbitraj de calitate, în folosul jocului.**

Bilanțul etapei ar fi fost însă, cu siguranță, mai bun dacă nu s-ar fi ivit și cîteva erori flagrante în aprecierea și sancționarea unor infracțiuni sau atitudini șovăitoare în conducerea unor partide. În fond, **este vorba de vechi racile, cărora — cu toate semnalele de alarmă trase — nu li s-au pus capăt la timp, fie din vina colegiului central, care n-a luat măsuri ferme, fie din a arbitrilor, care dovedesc și azi că nu învață din greșeli.** Constănțeanul **Z. Drăghici** de pildă, care — ca și alți colegi de... fluier — este gata să sancționeze **în cîmp** cele mai inofensive faulturi, fărîmițînd astfel jocul, în schimb închide ochii la cele flagrante **din careu**, cum s-a întîmplat duminică. Refuzarea unui penalti, real, în careul clujenilor, a dus — împreună și cu hențul reclamat de dinamoviști, tot în careu — la crearea, în teren și în tribune, a unei atmosfere care a influențat vădit atît calitatea jocului, bună pînă atunci, cît și starea disciplinară a jucătorilor, și căreia n-a avut autoritatea să-i pună capăt prin intervenții curajoase și prompte. La Arad, o greșeală obișnuită la mulți arbitri a comis-o **V. Pădureanu: a mutat locul infracțiunii din careu în afara lui!** Neatenție sau teama de o decizie atît de gravă, cum este acordarea unui 11 m? În schimb, la Ploiești, **A. Pop** (Oradea) **a acceptat un gol neregulamentar marcat** (în urma unui henț), după ce lăsase nesancționat și un ofsaid din care pornise faza ploieștenilor, beneficiarii dublei greșeli. O mare vină are și tușierul **Tr. Vecan** la luarea acestei decizii, după cum un alt tușier, **Gh. Vasilescu I**, la meciul U.T.A. — Dinamo Bacău, l-a indus în eroare pe **V. Pădureanu** prin cîteva semnalizări greșite. În fine, la Oradea, **N. Rainea** a avut unele discuții cu jucătorii de pe urma nesiguranței la tușă a lui **Zaharia Chifor.**

Iată o serie de cazuri, neplăcute și grave prin implicațiile lor în desfășurarea unor jocuri și evoluția scorurilor. **Ele se cuvin tratate cu toată seriozitatea, fermitatea și promptitudinea de colegiul central.** Se impun măsuri urgente care să meargă pînă la **restrîngerea, în folosul calității, a lotului de arbitri**, punîndu-se capăt diferitelor experimentări pe spinarea echipelor și a fotbalului.

Petre GAȚU

PE CINE PĂCĂLEȘTE RĂDUCANU?

Vă amintiți? Cu cîtva timp în urmă, conducerea clubului și biroul secției de fotbal al clubului Rapid i-a dat lui Răducanu, *un avertisment pentru neseriozitate în procesul de pregătire. Nu de alta, dar să-l readucă la realitate. Și-a luat omul atunci un angajament solemn, dar, pînă la urmă, nu și-a schimbat năravurile.*

Nu mai departe decît săptămîna trecută a comis un nou act de gravă indisciplină. Miercuri dimineața nu s-a prezentat la antrenament. O fi pățit ceva, și-au spus antrenorii Bărbulescu *și* Cristescu. *Nici joi* Răducanu *nu a răspuns prezent la stadion. A venit abia vineri dimineață. Nu se știe cum și de unde aflase că el nu va face deplasarea la Oradea, nici măcar în calitate de rezervă și, astfel, cînd a fost întrebat:* „Ce s-a întîmplat cu tine?", *Răducanu a răspuns:* „Am fost consultat de doctor și mi-a spus că timp de două săptămîni voi fi indisponibil". *Și dus a fost! Doctorul echipei nu știa însă absolut nimic.*

Pe cine oare o fi păcălind Răducanu? Ce-o fi crezînd el? Că e suficient să ai puțin talent, să fii chemat de cîteva ori la lot, să te evidențiezi în cîteva partide și, gata, nu te mai schimbă nimeni din poartă?!

Se zvonește că un alt club îi și dă tîrcoale prea onorabilului amator... de „noctume". Probabil că și acesta este un motiv pentru care Răducanu *se crede indispensabil echipei.*

Ar fi bine să se pună punct și acestui caz care nu servește cu nimic nici echipei Rapid nici fotbalului nostru în general și nici lui Răducanu, în special. Vrem să credem că conducerea clubului Rapid și biroul secției de fotbal vor lua o hotărîre curajoasă, așa cum au făcut-o în cazul Dan.

Stelian TRANDAFIRESCU

TITLUL OBLIGĂ!

Meciul de la Constanța nu putea fi — și nici n-a fost considerat astfel — de conducerea secției de fotbal a clubului Steaua, un test ușor. Farul, chiar cu evoluțiile sale mai slabe din ultimele etape, trebuia să-i dea, tocmai din această pricină, motive de neliniște mai ales că juca acasă, cu potențialul ridicat de care beneficiază orice echipă care se prezintă cu efectivul complet.

Se pare însă că jucătorii Stelei n-au judecat la fel. Deși trecuse cu o etapă înainte prin furcile caudine ale Rapidului, 11-le militar păstra aceeași stare de beatitudine, care — de regulă — nu promite nimic bun nici în fața unui adversar mai puțin periculos decît echipa de pe litoral... Credeau, probabil, că singur titlul de campion ar putea să le asigure în continuare izbînzi, fără a adăuga nici o altă acumulare la capitolul pregătirii, al „antrenamentului invizibil" sau al mobilizării psihice, dar mai ales la acela al seriozității cu care ei sînt datori să abordeze orice partidă.

Și mai îngrijorător este faptul că mulți jucători nu urmează exemplele de sobrietate ale unui Constantin, Jenei sau Creiniceanu. Contingentul de tineri talentați, în loc să adauge la zestrea nativă și muncă asiduă de zi cu zi pentru ridicarea măiestriei sportive, pentru o creștere a calității și randamentului echipei, se complace în postura de „copii teribili" ai Stelei, adoptînd atitudini de „domnul Goe", lăsîndu-se seduși de plăcerile ușoare care lasă urme grele asupra comportării întregii echipe.

Dacă Sorin Avram, D. Popescu, Dumitru Nicolae și alții — care constituie o generație intermediară — ar înțelege să ducă un alt mod de viață, desigur că și „noul val" format din Vigu, Tătaru, Pantea, Manea, s-ar încadra mai repede și mai cu hotărîre în parametrii seriozității, ai perfecționării tehnico-tactice, într-un cuvînt ai totalei dăruiri pentru culorile clubului.

Fluctuațiile de formă de mai înainte au fost transformate acum într-o nedorită constanță la nivelul inferior. Din pricina lipsurilor enumerate mai sus a fost nevoie să fie rulați 20 de jucători în 13 etape, fapt care nu putea decît să dăuneze omogenizării și eficacității.

În sportul de performanță fotbalistul — dînd examen în fiecare etapă — este dator să se autodepășească, să se țină continuu în pas cu noutățile din fotbalul modern, să respecte riguros normele de viață sportivă ale marilor campioni, dacă vrea să respire din nou cît mai mult timp „aerul înălțimilor" din trecutul apropiat.

Gheorghe NERTEA

ETAPA VIITOARE

„U" Craiova — Progresul
„U" Cluj — Jiul
Petrolul — Dinamo București
Vagonul — F. C. Argeș
Rapid — Dinamo Bacău
A.S.A. Tg. Mureș — Crișul
Steaua — Politehnica Iași
Farul — U.T.A.